

Devojka od bronzе

Jako bučno je bilo u sferi lokalne politike i okolini do prošlog petka, tj. do nastupanja tišine pred izbore za članove skupština u pančevačkoj MZ Mladost i u Jabuci. Pompezno su najavljivani preokreti, projekti, bolji život i sve ostalo što se od političara i očekuje u kampanji. Uključili su se u nju i lokalni stranački lideri, pokazujući time da ovim izborima pridaju značaj.

Rezultat – od skoro jedanaest hiljada punoletnih osoba, na Misi je svoje biračko pravo iskoristilo nešto manje od 2.000 ljudi, odnosno 18,35 odsto; u Jabuci je glasao „čak“ 41 čovek od svake stotine građana. Ostale rezultate potražite na unutrašnjim stranama ovog broja novina, ovde ćemo se malo pozabaviti (ne)izlaznošću.

Zašto nije ni svaki peti građanin Mise s pravom glasa svratio do kutija s prorezom na vrhu? Najpre zbog toga što je članstvo u skupštini mesne zajednice toliko degradirano u poslednjih nekoliko godina da ne znači skoro ništa. Negdašnji prilično veliki budžeti najniže instance državne uprave više ne postoje, jedino što se očekuje od „mesnih parlamentaraca“ jeste da ponekad pripreme neki projekat kojim bi moglo da se konkuriše za novac iz osiromašenih fondova.

Saveti mesnih zajednica su nekada odlučivali, na primer, o tome koji će sportski klub ili udruženje građana dobiti novac, pa su članovi vladajuće većine među komšijama uživali status „malih bogova“, bili su cenjeni i uvažavani; sadašnje skupštinare malo ko i prepoznaje na ulici.

Drugi razlog za malu izlaznost, verovatno i važniji, jeste da su građani Srbije generalno siti izbora, na svim nivoima: često se održavaju i ničemu ne služe, osim što je uvek moguće videti neka nova lica na nekim starim funkcijama, kao i na novim, izmišljenim.

Pod „be“ u okviru priče o zasićenosti mora da stoji „fenomen“, relativno nedavno patentiran, da je izvestan kraj, tj. unapred poznat natpolovični pobednik – SNS. Naprednjaci jesu „krivci“ za to, ali jak je utisak da su još veći krivci, namerno bez znakova navoda, raslojeni, razbucani i maltene nepostojeći opozicionari: prvopomenuti nemaju konkurenciju, i to ne zato što su mnogo dobri (nisu!), već zbog toga što nemaju političkog protivnika.

Staro pravilo tržišta, pa i političkog, jeste da je tamo gde ne vlada konkurencija, roba skupa i sklona kvarljivosti. Setimo se samo komunizma i kako je propao. Rokenrol...

Elem, neka SNS vlada, ako tako građani žele, još sto godina, samo bi bilo dobro i po državu (što bi trebalo da je na vrhu liste prioriteta svih učesnika u političkom životu) i po pomenutu stranku (što je unutarpartijska stvar) da ona dobije takmace na nekim sledećim nadmetanjima. A lokalni i pokrajinski izbori samo što nisu, brzo će jesen i zima.

Opozicijo, razbudi se! U tome vam možda može pomoći prvo, pa ponovno i ponovno slušanje kratke i jezgrovite numere (iz kreativnih osamdesetih) makedonske grupe „Mizar“, pod nazivom „Devojko od bronza“, čiji tekst prenosimo u celini:

„Modri oči toa si ti, devojko od bronza.
Razbudi se i pozdravi go ovoj svet ušte ednaš.
Ostavi gi starite gradovi da gorat vo vremeto.
Nekolku godini ne se večnost, razbudi se.
Razbudi se...”

Preslušati, jer ritam budi!

PS

Nije hrđavo ni čuti „Ti si sav moj bol”. EKV.

Siniša Trajković